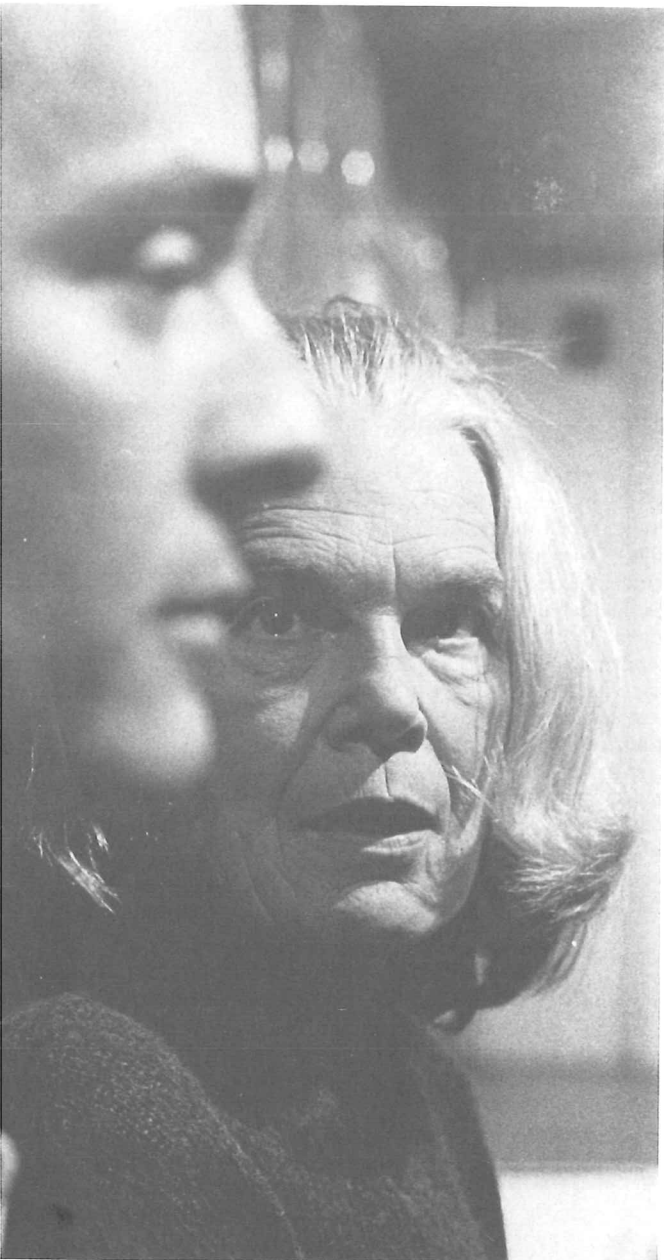

Geen staalkaart van het theater in Oostenrijk

Europalia toont stukken van Oostenrijkse schrijvers

Ilse Bartram-Kohls en Reinhard Hausen in "Wunschloses Unglück" van Peter Handke

Dat *Der Theatermacher* van Thomas Bernhard niet naar Brussel komt, betekent dat wij het Burgtheater onder de leiding van Claus Peymann hier niet aan het werk zullen zien. Het initiatief van Gerard Mortier om deze voorstelling naar de Munt te halen, is eigenlijk afgeketst op een misverstand: de eigenzinnige auteur verzette er zich tegen dat Oostenrijk zou uitpakken met zijn werk; hij had niet begrepen dat de uitnodiging, buiten Europalia om, uitging van een Belgische instantie en niet aangeboden was door de autoriteiten van zijn door hem gehooide vaderland. De slotsom voor ons blijft dat we dit najaar, binnen of buiten Europalia – wat doet het ertoe? – , geen enkel groot Weens theatergezelschap op bezoek krijgen. Dan deden andere landen het in dat opzicht in het verleden voor Europalia beter. Het lijkt er een beetje op dat Europalia 87 niet een staalkaart van het Oostenrijkse theater, zoals het vandaag reilt en zeilt, kan presenteren en zich behelpt met de programmatie van stukken van Oostenrijkse schrijvers.

Peter Handke

De Oostenrijkers vaardigen twee gezelschappen af: het Forum Stadtpark Theater uit Graz en het Serapions Theater uit Wenen. De lof van dit laatste, dat met *A Bao A Qu* naar de Ancienne Belgique in Brussel komt, wordt elders in dit nummer van *Etcetera* verkondigd in het artikel *Wenen blijft theaterstad*. De groep uit Graz zendt twee acteurs, Ilse Bartram-Kohls en Reinhard Hauser, met *Wunschloses Unglück* van Peter Handke (1942). Voorstellingen in de Kortrijkse Stads-

schouwburg, bij het Nederlands Toneel Gent, in de Beursschouwburg in Brussel en in het Jünglingshaus in Eupen. Het stuk is een bewerking voor toneel van de novelle die Handke schreef na de dood van zijn moeder, einde 1971. Aan haar ongelukkige leven had deze vrouw, die geen wensen meer had, met slaaptabletten een einde gemaakt. Als meisje van 18 had ze na de "Anschluss" van Oostenrijk door Hitler een kortstondige verhouding met een "Duitse partijgenoot", de vader van de auteur. Handke, die zich in Frankrijk vestigde, probeert greep te krijgen op het leven van zijn moeder door het te zien als een bijzonder geval van wat vrouwenlevens kunnen zijn.

Van Handkes bekende *Publikumsbeschimpfung* staat in het kleine Théâtre de l'Île Saint-Louis in Brussel een Franse versie op het programma. Dezelfde auteur komt ook ter sprake tijdens het driedaagse colloquium "Sprachskepsis und Sprachmagie bei Georg Trakl und Peter Handke" aan de Gentse Rijksuniversiteit (27-29 oktober), waar Julien Schoenaerts zijn creatie van Handkes *Kaspar* lezend zal herenemen.

Thomas Bernhard

Via een zijpoortje, om zo te zeggen, wordt Thomas Bernhard (1931) toch in Europalia binnengehaald, maar dan met een meneer die een rode loper aan de hoofdingang verdient: Bernhard Minetti van het Schiller Theater Berlin. De 82-jarige acteur vertolkt *Einfach kompliziert*, een van de stukken die de Oostenrijker voor hem schreef (andere zijn *Minetti*, *Der Weltverbesserer*, *Der Schein trügt*). Andermaal krijgt Mi-